

בקהלו נחפי, והכל בקהלו **שהרי יוסף**, נמפר בגליל יהודיה ואבל לאביו, ובכעת ערבות לו לבניימין, וփחד שלא יאביד, ומושום כה ויגש אליו יהודיה.

דבר אחר כי הנה המלכים נועדו זה יהודיה ו يوسف שהזדמננו להתופות זה עם זה, להתופות שניהם יחד, משום שהיה היה מלך ו يوسف היה מלך, ושניהם באו יחד להתופות זה עם זה, זה על בניימין - וזה על בניימין.

בי הנה המלכים, אמר רבבי יהודיה, סוד האמונה כאן, **שהרי** שהמצא הרצון, והקשר מרחערר יחד, איזו שני עולםות נקשות ייחד ומזדמנים יחד, וזה לפתח את האוצר - וזה ללקט ולכנס לתוכו. ואז, כי הנה המלכים נועדו, שני עולםות קדושים, העולם בעלזון והעולם המחתון. עברו יהדו, סוד דברך - שפאשר מתחברים יחד, איזו עברו יהדו, משום שאכל החטאים של העולם לא מתחבטלים להפניע עד שמחהרים יחד, פתחוב ועבר על פשע, ועל כן עברו יהדו. עברו - אוטם החטאים התכפרוי, משום שהגה אז כל הפנים מאירות וכל החטאים התבטלו. רבבי חייא אמר, הסוד הזה הוא בתיקון קרבון, **שהרי** אשר נקרוב קרבון, וכולם מקבלים הספקתם כל אחד ואחד בראש הפנים מאירות, ונמצא קשר כל, אז הכל נקשר יחד וכל החטאים, להעביר אותם. ואז המלכים נועדו ונקשרים יחד. עברו יהדו, להארך כל הפנים, ושייה הפל רצון אחד.

צין זה מה כתיב בין הפסחו נבלה נחפו ובלא בניינה) **דהא יויסף** איזדבן בגיגיה דיהודיה, ואותאbid מאבוי. וקהשתא אתערב ביה בבניימין, ורקhil דלא יתאbid. ובגין כה ויגש אליו יהודיה.

דבר אחר, כי הנה המלכים נועדו, דא יהודיה ו يوسف, (דף זו ע"ב) **דא זדמננו** לאטוביח דא עם דא, לאטוביח פרורייה כחדרא. בגין דיהודיה היה מלך, ו يوسف היה מלך, ותרונייהו אותו כחדרא לאטוביח דא עם דא. דא על בניימין, ורקail על בניימן.

בי הנה המלכים, אמר רבבי יהודיה, רזא דמיהימנותא הכא, דהא כד רעוותא אשפה, וקשורה אתערב כחדרא, כדין תרין עלמין מתחשנו כחדרא ואיזדמננו כחדרא. דא לאפטחה אוצרא, ורקail ללקטא ולמכנש בגויה. וכדין כי הנה המלכים נועדו, תרין עלמין קדיישין, עלמא עלאה ועלמא תפאה. עולםין קדיישין, עלמא עלאה ועלמא תפאה. עברו יהדיו, רזא דמלה, כד מתחברן כחדרא, כדין עברו יהדיו. בגין דכל חיובין דעלמא לא אטבערן לאטביבא, עד דמתחברן כחדרא. קדכתייב, (מיכה ז) ועובר על פשע. ועל דא עברו יהדיו. עברו, אינון חוביין אתכפרוי. בגין דהא כדין כל אנפין נהיין, וכל חוביין אתערבו.

רבבי חייא אמר, רזא דא בתיקונא דקרבנא איהו. דהא כד קרבנא אתקריב וככל מספקין, וכל חד וחד קדקא חזוי ליה, כדין אתקשר פלא כחדרא. וכל אנפין נהיין, וקשורה חד אשפה. וכדין המלכים נועדו ואיזדמננו כחדרא, לבפרא על חוביין, לאעbara עלייהו. וכדין המלכים נועדו, ואתקשרן כחדרא. עברו יהדיו, לאנברה כל אנפין, ולמיהו כל רעוותא חדא.